

## ***Stavění máje – oslava jara a mládí***

*V lidové tradici bývá počátek května spojen se stavěním májek. Obyčej stavění májí je velmi starý a znají ho po celé Evropě. Možná je to pozůstatek prastarých jarních slavností, kdy strom představoval strážného ducha obce. Stromy vybrané na máje musely být silné, rovné a někdy tak vysoké, že bylo obtížné je porazit a dopravit na místo. Druh stromu býval různý, hodně se užívaly smrky, jedle nebo borovice, protože déle vydržely zelené. Ale právě tak byla oblíbená i bříza. Kmen máje byl většinou hladký, oloupaný, někdy byla kůra hadovitě vyřezávána. Zelený vršek koruny se zdobil barevnými stuhami a šátky, květinami a fábory z pestrého papíru. Pod ozdobeným vrškem mnohde ještě visel věnec, zhotovený ze zeleného chvojí a také barevně ozdobený. Máje stávaly ve vsích do svatodušních svátků, někdy až do léta. Dokud se nepokácely, musely se hlídat, protože ukrást máj sousedům bylo prestižní záležitostí. To ostatně platí i dnes.*

*Ověňčený strom představuje nejen symbol jara, ale také lásky. Bývalo zvykem stavět kromě ústředního stromu, kterému někde říkali král, také menší májky, stejně upravené a ozdobené. Chlapci je stavěli před domy svých dívek a bydlelo-li jich v jednom domě několik, dostala každá svou vlastní májku. Dokonce mohly být i velikostně odlišené podle věku jednotlivých adresátek, nebo na nich byly pro pořádek cedulky s jejich jmény.*

*Z konce 19. století se dochovaly popisy tohoto obyčeje, v nichž se tvrdí, že se týkal jen dívek zachovalých, tedy panen. Se stavěním májek nebo v den kácení máje se pořádaly i taneční zábavy, většinou v režii místní mládeže. Předcházela jim většinou občůzka s hudbou a výskotem po domech, před nimiž stály májky. Veselý průvod postupně narůstal, děvčata se k němu postupně připojovala, až nakonec došel na náves, kde se tančilo před ústřední májí.*